

Motivy zvířat s reflexí historie a tradic

Jiří

Vyhnálek

(* 30.7.1955 Zlín)

Pod střechami starých vinohradnických domů v Pezinku a v Limbachu vznikají a žijí bizarní figurky lidí, mutantů, hezkých příšerek, usměvavých a milých oblud a koček keramika Jiřího Vyhnálka. Těch koček je zde nejvíc. Dychtivě voní vůni lidí a možná i vina a jistě i

Z prózy života

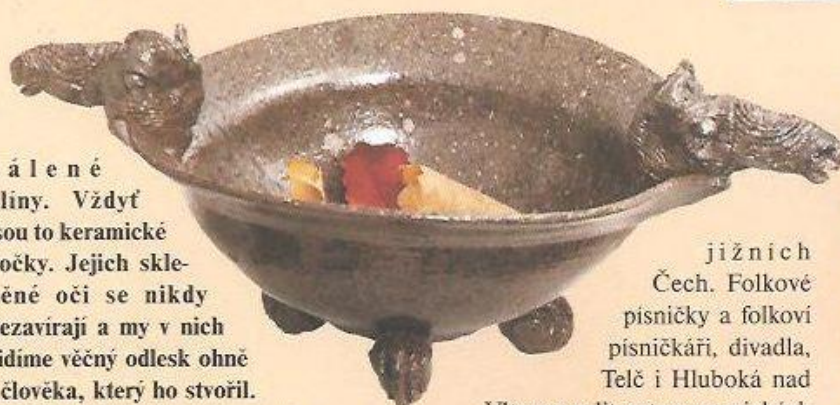
možno připomenout Vyhnáلكovo zaměstnání v provozu keramiky v Pezinku a později, od roku 1984, jeho spolupráci s bratislavským Ústředím lidové umělecké výroby. V této době a v těchto letech narůstá polarita jeho tvorby a široké spektrum tvořivých interesů i programů. Keramik Jiří Vyhnálek navrhuje a realizuje džbány, láhve, dózy i misky, keramické kachličky a postupně čím dál víc figurální motivy zvířat, lidí a jejich vzájemných metamorfóz. Od roku

pálené hlíny. Vždyť jsou to keramické kočky. Jejich skleněné oči se nikdy nezavírají a my v nich vidíme věčný odlesk ohně i člověka, který ho stvořil.

Jiří Vyhnálek studoval od začátku sedmdesátých let na proslavené škole keramiky v Bechyni. Plodná atmosféra školy, vědomí hlubokých tradic keramického umění a řemesla i nová keramická moderna a v jejím rámci i groteskní figurace, ale také vztah k poctivě myšlené a dělané užitkové keramice, to vše spolu s jasnou keramickou i lidskou mladostí byla léta jeho studií i prvních keramických pokusů a opusů.

V roce 1975 Jiří Vyhnálek absolvoval školu a přišel na Slovensko. Zde se usadil spolu s manželkou Danou, osobitou a lyrickou malíčkou (i keramičkou) a zejména ryzí poetkou naivního umění. V Limbachu i v Pezinku vzpomínají manželé Dana Poláková a Jiří Vyhnálek na léta mládí, práce a tvorby i na prázdninové cesty do

jižních Čech. Folkové písničkáři, divadla, Telč i Hluboká nad Vltavou a literatura magických vizí Hrabala, Klímy i Oty Pavla, to

byly i jsou pořád zdroje poetické tvorby a imaginace.

1992 pracuje a tvoří jako výtvarník ve svobodném povolání a stává se členem

◀ str. 2

Cechu slovenských keramiků, který byl založen v roce 1994 v Modře. Často vystavuje individuálně, jindy s manželkou. Limbach, Trnava, Telč, Pezinek, Zlín, Modra i Praha jsou místa výstav. V divadle M.Lasici a J.Satinského (Štúdio S v Bratislavě) vystavuje spolu s manželkou a velcí "radošinci", paní Kolníková i Ján Melkovič upřímně obdivují jeho a jejich tvorbu a věnují jim vernisážový program (11.9.1997).

Figurální i užitková

keramika Jiřího Vyhnálka je autentickou tvorbou, ale i dílem s reflexi historie a tradic. Najdeme v ní vzpomínky na starověký Kerameikos (v některých tvarech i

erotických motivech), najdeme zde podobu dávných habánských hranaček a zejména formy moderního a postmoderního keramického díla. I v něm však dominuje jednota a symbióza všech živlů země, vody, vzduchu a ohně s myšlenkou, poutavým vyprávěčstvím

i podobenstvím o schopnostech člověka, který dokáže tvořit a stvořit. Nad tímto kouzlem tvorby Vyhnálkova Žena ještě rozmýšlí, ale jeho kočky u kaktusu, na okně i za oknem tomuto kouzlu věří. Vždyť už byly stvořeny...

Bohumir Bachratý

Obr. str. 2: Mísa se dvěma hlavami (1998)

Kočky na okně (1997)

Str.19: Užitková, dekorativní a figurální keramika (1996-98)

Žena - hlava (1997)

Kočky u kaktusu (1997)

Vše pálená glazovaná keramika

Foto: archiv autora